

MARX

Ó, Marx Károly! Te szerencsédén hülye!
 Mely igaz rád a szólás: ha egy zsidó okos,
 akkor nagyon okos, ha meg hülye, akkor
 nagyon hülye. Te hibrid voltál:
 a hülyeségig okos, az okosságig hülye;
 az egyik jött a másikkból, a másik meg az egyikből.
 Míg Te a Tőkédén töketlenkedtél,
 a prolik zömükben Bernsteinhez húztak,
 szartak a világforradalmadra.
 Egy kis béremelés, valamivel rövidebb munkaidő:
 ez kell a melósoknak. Néha, persze, mint
 például '56-ban bedühödik, és szétveri a Rendszert.
 De ehhez nem kell neki világtörténelmi menetrend,
 nem megafon bömböli: „az 56-os vágányról
 forradalom indul, kérjük az elvtársakat, vigyázzanak!”
 Aztán jött Csermanek, a fiumei fattyú,
 a törvénytelen felnőtt, a strici, ahogyan becézték:
 „a Párt fasza”. Gondolom, szívesen
 viselt volna tornyos hárét, csak hát,
 ugye, a pártfegyelem... És milyen primitív
 állat vala: diktátor, aki a krumplipaprikást szereti,
 nem a bélszínt, izlése sem volt.
 No de vissza hozzád, Karcsi: mennyi elmeél
 köszörszültegett újra meg újra. Hát az meg,
 hogy kitaláltad, hogy a zsidók nem zsidók.
 „Emancipáltad” a zsidókat önnön zsidóságuk alól.
 Mégis, mit gondoltál, hogy téged minek néznek?
 Teutonnak? Svábnak? Internacinak?
 (Olyan egyébként nincs.) Egyébként?
 Egyébként minden stimmelt volna, ha nem
 szenvedtél volna abban tévhitben, miszerint,
 J. A.-val szólva, „a munkabér a munkaerő
 ára”. Erről szó sincs. Egyfelől nem lehet
 kiszámítani a munkaerő árát (jelentős eltérés
 van Németország és Kína között), másfelől
 lángelméd (mert az voltál!) pislákolni kezdett,
 amikor az a képtelenség jutott eszedbe,
 hogy a gazdaságszükségletioldala definiál-
 ható. Gondolj bele! Feltéve, de meg nem engedve,
 buzi vagyok. Akkor sok kölnit és körömlakkot
 használok. Vagy alkoholista: akkor a táplálékra
 fordítható jövedelmemet vodkára konvertálok.
 Szóval, Shakespeare-t parafrazeálva: „Mely dicső
 ész bomla össze itten?”

Elvtársi üdvözléssel

Petri György

